

Indtryk fra Religionernes Dag 2021

Af Sarah Rössing Wright,
Kobberbakkeskolen i Næstved

Fællesskab søges

Som mennesker søger vi altid fællesskab. Fællesskab er en individuel definition, men uanfægtet er det elementært at føle sig som en del af noget. Religion er grobund for fællesskab, en fælles historie med fundamentale syn på menneske og harmoni. Denne ophøjede tilstand kan skabe grobund for vigtige menneskelige værdier - og hvordan man ser sig selv i et fællesskab overfor andre. Selvom min karriere ikke kan strække sig mere end fem år, ligger det mig dog på sinde, at fællesskabet ikke er en selvfølge. Misforstå mig ikke, for fællesskabet kan findes i personalestuen, i klasseværelserne og i diverse fagteams etc. Ofte findes der også fællesskaber i henholdsvis dansk og matematik, de klassiske store fag. Men det, der ligger mig på sinde, er de mindre fag - heriblandt kristendomskundskab.

På trods af, at jeg arbejder på en forholdsvis stor skole, er det svært for mig at finde et fællesskab, eller bare en enkelt sjælefrænde, i kristendomskundskab. Fællesskabet i de kulturelle fag, overordnet, er godt og omfavnede. Dog sidder jeg som en enlig svale, hvilket bekendt ingen sommer gør, når emnet runder kristendomskundskab.

Religionernes Dag - et pusterum

Derfor er *Religionernes Dag* blevet en gentagende deltagelse fra min side, så selvfølgelig, at det næsten står på min opgaveoversigt. Hvert år tager jeg derfra, fyldt, træt - men motiveret, nysgerrig og videbegærlig. Som folkeskolelærer er det sjældent, at man får lov til at læne sig tilbage, lytte og forholde sig til de ord, der flyver mod en. Derfor er det også et pusterum for mig. Og på trods af, at dagen falder i de første hektiske måneder af skoleåret, er det prioritet.

Hvert år formår Religionslærerforeningen at skabe en mening, mellem de ord, der bliver formidlet til os som deltagere, til de ord vi formidler til elever over hele

landet. Samtidig lægger de frø i mig, min livsanskuelse i et undervisningsperspektiv bliver udfordret. Deres brede palette af foredragsholdere taler til den forskellighed, der er repræsenteret ved Religionernes Dag.

Vi sidder i et uvant auditorie, påtager os en uvant rolle og bevæger os væk fra vores vanterammer. Ikke kun for at blive fyldt med viden, men også for at blive

fyldt med fællesskabet. At sidde i de bløde stole, lytte, tænke og reflektere - giver os en samhørighed, men vigtigst et fælles sprog.

Kultur møder i skolen

I år var emnet "*Kultur møder i skolen - Når religion spiller ind*", et emne som berører fællesskabsfølelsen i alle sine aspekter. For mig er kultur møder en brandvarm kartoffel i mine klasserum. Diversiteten af etnicitet og de mange forskellige kulturer, kan være svært at rumme, og samle under en saglig kristendomsundervisning. Derfor var det befriende at sidde i et fællesskab, hvor vi alle var i samme båd, for hvordan gribes kultur møder bedst an? Og hvordan bruger vi kultur møderne til at skabe et sprog i et klasserum, ophøjet til et stærkere fællesskab?

Interkulturel didaktik

Søren Sindberg Jensen (post.doc, SDU) forklarer begrebet: Interkulturel didaktik. En måde at anskue det fælles sprog i flere kulturer og religioner. For på trods af, at der er en dominerende kultur, skal der være en rummelighed og forståelse af alle kulturer. Dette kan være problematisk, i og med at religionsundervisningen er gennemgående i børnenes 10 obligatoriske års folkeskolegang, som kristendomsunder-

visning. Dette kan fremme den diversitet andre religioner og kulturer føler, da de ikke er en del af den gængse samfundsmajoritet. Samtidig med at undervisningen forpligter sig at følge undervisningsministeriets paragraffer, heriblandt §6 som sætter den evangelisk-lutherske kristne tilgang centralt, og først kræver læren om andre religioner i de større klasser. Dette er modstridende i form af fællesskabet, som skal husere klasserummet.

Jensen kom med håndgribelige eksempler på, hvordan vi som undervisere kan understøtte fællesskabet, ved hjælp af interkulturel didaktik. Selvsagt skal vi som undervisere ikke bruge hverken andet- eller fremmedgørelse. Derudover skal vi gribe religionsundervisningen an på en mere etnografisk metode, og gøre det håndgribeligt omkring religion i hverdagslivet.

Undervisningen skal skabes mellem underviser og elev, og sammen skal der skabes et undersøgende fællesskab uden andetgørelse. For at skabe en neutral og undersøgende tilgang, er det derfor vigtigt at facilitere samtalen, hvor dialogen bliver det fælles tredje.

Dialog om det fælles tredje

For mig gav det stor forståelse og viden omkring, hvordan og hvorledes man skal gribe undervisningen an i det mangfoldige klasserum. Min værktøjskasse blev fyldt lidt mere op, og jeg følte mig bedre klædt på til opgaven: at skabe fællesskabet i klasserummet.

Det smukke ved mennesker er blandt andet mangfoldigheden, vi går hver især rundt og søger efter fællesskabet, eller følelsen at høre til et sted. Som religionslærer kan man føle sig ene om kampen, om den brede forståelse af religion. Samt forståelse af de menneskelige værdier det fører med sig. Dog giver *Religionernes Dag* følelsen af et fællesskab, hvor vi kan styrke dialogen om det fælles tredje. Derfor er det også en dag jeg ser frem til, alle mine depoter bliver fyldt op. Og når dagen er omme og jeg går derfra, føler jeg altid at solen skinner - uanset hvad vejrudsigten siger.